

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713203247
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713203247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého C. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného U. W. W. Bystrica, pracovisko W., dieťa rodičov K. T., bytom Y. XXXX/X zastúpenej JUDr. D. Q., advokátkou so sídlom W. A., M. R. M. XXX/XX a C. T., bytom W. Y. XXXX/X o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. mája 2014, č. k. 9P/25/2013-59 takto

rozhodol:

Rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým bola schválená dohoda medzi rodičmi o striedavej starostlivosti **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd schválil medzi rodičmi dohodu, podľa ktorej maloletý C. sa zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov od právoplatnosti rozsudku s tým, že osobnú starostlivosť o mal. budú rodičia zabezpečovať striedavo v týždňových intervaloch, matka v párnom týždni toho ktorého roku, otec v nepárnom týždni toho ktorého roku tak, že si budú dieťa navzájom odovzdávať v nedeľu o 18,00 hod matka otcovi na adrese jeho bydliska a otec matke na adrese jej bydliska. Každý z rodičov je povinný v stanovenom čase odovzdať dieťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča s jeho osobnými vecami a na školské vyučovanie riadne pripravené. Každý z rodičov bude mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Otec sa zaviazal k povinnosti prispievať na výživu mal. C. po 50 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku, ktoré bude poukazovať do 15 dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletého s tým, že bežné výdavky a náklady spojené so starostlivosťou o dieťa budú rodičia znášať po 1/2-ici. Dohodou sa mení rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23.07.2012 č. k. 5P/36/2012-27 v časti o úprave práv a povinností rodičov k maloletému C.. Súd prvého stupňa dohodu schválil na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že manželstvo rodičov maloletého bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23.07.2012 č. k. 5P/36/2012-27, ktorým bola súčasne schválená medzi rodičmi dohoda, na základe ktorej sa maloleté deti pochádzajúce z manželstva F. nar. XX.XX.XXXX a C. nar. XX.XX.XXXX zverili do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej F. 200 eur a na mal. C. 100 eur mesačne. Od rozvodu manželstva sa mal. C. tak nachádzal v osobnej starostlivosti matky, otec sa podieľal na jeho výchove pravidelným stretávaním sa s maloletým aj počas dlhších období vrátane víkendov. Súd prvého stupňa poskytol účastníkom v priebehu konania na ich žiadosť dvojmesačnú lehotu na skúšobnú realizáciu striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch. Po uplynutí tejto lehoty vykonala s mal. C. na základe požiadavky opatrovníka pohovor psychologička Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny W. A. Mgr. J. H., ktorá zhodnotila v správe o výsledku pohovoru s maloletým zo dňa 02.05.2014 vzťah maloletého C. k oboom rodičom ako veľmi pekný a zodpovedajúci prirodzenému vzťahu rodiča a dieťaťa. Z obsahu jej správy vyplýva, že obaja

rodičia ako aj maloletý hodnotili striedavú osobnú starostlivosť pozitívne. Po individuálnom posúdení situácie v rodine účastníkov sa priklonila k pokračovaniu v realizácii striedavej osobnej starostlivosti. Zo správy triednej učiteľky maloletého C. Mgr. V. S. zo základnej školy, ktorú dieťa navštevuje vyplýva, že maloletý C. počas realizácie skúšobnej striedavej osobnej starostlivosti chodil do školy riadne a načas pripravený, počas vyučovacieho procesu v tomto období bol na hodinách aktívny, samostatný a tvorivý. Aj jeho domáca príprava na vyučovanie bola dostačujúca. Počas realizácie skúšobnej striedavej osobnej starostlivosti na maloletom nepozorovala únavu ani vyčerpanosť. Uviedla, že obaja rodičia sa o maloletého zaujímajú a osobne sa v škole informujú na jeho výchovno-vyučovacie výsledky. Súd prvého stupňa uviedol, že maloletý C. je od 28.05.2013 z dôvodu vysokého rizika vzniku špecifických porúch učenia - dyslexie, disortografie, oslabenej pozornosti a zvýšenej aktivity v klientele klinického logopéda Mgr. Z. S. M., ktorá vo svojej písomnej správe zo dňa 25.04.2014 uviedla, že na strane maloletého sa jedná o dieťa s vysokým rizikom vzniku špecifických porúch učenia, ktoré potrebuje pravidelnú a špeciálnu starostlivosť a zabezpečenie stabilného domáceho prostredia s dodržiavaním pravidelného denného režimu vrátane času na prácu s dieťaťom - úlohy a relax. Vo svojom stanovisku doporučila zabezpečiť u maloletého stabilné rodinné prostredie u matky a striedavú osobnú starostlivosť rozvrhnúť tak, aby matka výchovu dieťaťa zabezpečovala s otcom striedavo, a to matka po dobu 10 dní a otec po dobu 4 dní. K dohode o realizácii striedavej osobnej starostlivosti nad maloletým C., ktorú uzavreli rodičia sa pripojil aj opatrovník s odôvodnením, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné bytové podmienky medzi maloletým C. a oboma rodičmi je vytvorený silný citový vzťah, pričom skúšobná realizácia striedavej osobnej starostlivosti v priebehu konania po dobu dvoch mesiacov sa osvedčila. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia citoval ustanovenie § 24 ods. 1, 2, 3, 4, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 3, 4, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Konštatoval, že rodičovská dohoda tak ako ju súdu navrhli schválili rodičia maloletého, a ku ktorej sa pripojil aj opatrovník, nie je v rozpore so záujmami dieťaťa, s dobrými mravmi a neprieči sa zákonu, preto ju na základe uvedených skutočností schválil.

Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého, ktorá sa domáhala zmeny napadnutého rozsudku a zamietnutia návrhu. Súdu prvého stupňa vytýkala, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodila, že od začiatku konania nesúhlasila so zverením mal. C. do osobnej striedavej starostlivosti rodičov, nakoľko mal. C. trpí špecifickou poruchou učenia - dyslexiou, disortografiou, ako aj oslabenou pozornosťou a zvýšenou aktivitou, ktoré diagnózy si vyžadujú u maloletého C. individuálny prístup. Pojednávanie pred súdom prvého stupňa sa konalo v neprítomnosti jej právnej zástupkyne JUDr. D. C. a k uvedenej rodičovskej dohode bola viac menej nepriamo dotlačená do strany súdu a kolízneho opatrovníka. Zastávala názor, že súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že v záujme maloletého a najmä zlepšenia poruchy učenia a s ňou súvisiacich diagnóz u maloletého C. je vytvorenie stabilného domáceho prostredia, kde by mal byť dodržiavaný pravidelný denný režim a taktiež trpezlivý, láskyplný, dôsledný prístup k dieťaťu s dôrazom na dodržiavanie stanovených pravidiel, čo v prípade striedavej starostlivosti nie je možné, nakoľko každý z rodičov má iný prístup k mal. C., nielen pokiaľ ide o výchovu ako takú, ale najmä o spôsob a prístup k učeniu s ním. Otec klinickú logopédiu, resp. sedenia s mal. C. u klinickej logopedičky či detského psychológa bagatelizuje. Zmena výchovného prostredia, resp. pravidelné striedanie výchovného prostredia u dieťaťa s poruchou správania (učenia) je podľa jej názoru rušivým zásahom do procesu výchovy dieťaťa, čo môže viesť k ovplyvneniu jeho duševného vývinu aj v budúcnosti, a preto zastáva názor, že inštitút striedavej starostlivosti nie je namieste. Navyše poukazovala na tú skutočnosť, že v rodine otca pribudne novorodenec, čo zásadným spôsobom zasiahne aj do života maloletého C., nakoľko s príchodom novorodenca sa celkovo zmenia pomery v rodine otca, keďže väčšinu pozornosti si bude vyžadovať práve novorodenec. Zastávala názor, že schválená rodičovská dohoda nie je v súlade so záujmami mal. C. aj z dôvodu, že rodičia od rozvodu spolu nekomunikujú, nie sú schopní sa spoločne dohodnúť na zásadných otázkach týkajúcich sa výchovy či starostlivosti o mal. C.. Každý sa informuje o jeho výsledkoch v škole osobne, navyše majú rozdielne názory na jeho diagnózu. Počas intervalu striedavej starostlivosti v čase keď by bol maloletý zverený otcovi, nemala by akékoľvek informácie o jeho zdravotnom stave, či výsledkoch v škole, čo považuje za neakceptovateľné. Vyjadrila presvedčenie, že maloletý má v rámci pôvodnej úpravy styku dohodou zabezpečený pravidelný rovnocenný a rovnoprávny osobný styk s obidvomi rodičmi. Dôvodila, že pri presadzovaní inštitútu tzv. striedavej osobnej starostlivosti je dôležité prihliadať na záujem maloletého dieťaťa. Mala za to, že neustále striedanie prostredia, v ktorom je dieťa vychovávané, a v ktorom vyrastá, môže mať aj

negatívny vplyv, a to najmä v prípade, ak sa rodičia nevedia dohodnúť o veciach súvisiacich so školskou dochádzkou, mimoškolskými aktivitami, záujmami dieťaťa.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril opatrovník maloletého, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny. Uviedol, že mal. C. dlhodobo prejavuje záujem o zverenie do osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Dňa 13.03.2013 bol s maloletým vykonaný pohovor na SPODaSK, kde bolo zistené, že maloletý ma dobrý vzťah k obidvom rodičom a praje si zotrvať v domácnosti otca ako i v domácnosti matky rovnako dlhý čas. V júni 2013 požiadali psychologičku z RPPS o poskytnutie poradensko-psychologickej pomoci pre rodičov a mal. C. s tým, že po ukončení konzultácií sa psychologička vyjadrí, či bude v záujme maloletého C., aby starostlivosť o neho zabezpečovali obidvaja rodičia a aké riziká by v súvislosti s takouto formou starostlivosti mohli vzniknúť. Na prvej konzultácii rodičia súhlasili so systémom striedavej osobnej starostlivosti počas letných prázdnin. Po ukončení konzultácií sa psychologička priklonila k názoru, že by bolo vhodné, aby rodičia zabezpečovali starostlivosť striedavo, nakoľko dieťa má veľký záujem o trávenie času s otcom, s ktorým sa ako chlapec potrebuje identifikovať. Počas školského roku bola striedavá starostlivosť realizovaná opätovne na skúšku od 02.03.2014 v trvaní dvoch mesiacov na základe súhlasu rodičov. Po jej ukončení sa psychologička priklonila k pokračovaniu v jej realizácii. Triedna učiteľka zhodnotila prípravu na vyučovanie a správanie žiaka počas realizácie striedavej starostlivosti a po ukončení striedavej starostlivosti bez zmien oproti minulému obdobiu, na základe čoho aj opatrovník podporil pokračovanie v striedavej osobnej starostlivosti. Názor dieťaťa hodnotil ako stabilný. Maloletý dlhodobo preferuje to isté želanie, bývať rovnako dlho v domácnosti matky i otca. Otec má v domácnosti vytvorené vhodné podmienky, prejavuje stabilný záujem o maloletého, zapája sa do všetkých činností súvisiacich s potrebami maloletého, navštevuje so synom biofeedback ambulanciu, zaujíma sa o jeho výsledky v škole, pravidelne počas pobytu v jeho domácnosti sa mu venuje pri príprave na vyučovanie. Záverom uviedol, že starostlivosť o dieťa s viacerými poruchami učenia môže byť značnou záťažou pre jedného rodiča, takže jej delba môže byť z psycho-hygienického hľadiska prínosom pre dieťa aj rodičov, v záujme lepšieho zvládnutia starostlivosti a korekcie porúch učenia a hyperaktivity dieťaťa.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril aj otec maloletého, ktorý sa domáhal potvrdenia napadnutého rozsudku. Poukazoval na výsledky vykonaného dokazovania. Spochybnil tvrdenie odporkyne o dotlačení jej osoby súdom k uzatvoreniu dohody o striedavej osobnej starostlivosti s tým, že odporkyňa sa osobne zúčastnila pojednávaní, bola oboznámená s vykonanými dôkazmi a tak jej ústavné právo na spravodlivý súdny proces bolo zachované, mohla svoj názor k striedavej osobnej starostlivosti vyjadriť pred súdom v súvislosti so všetkými vykonanými dôkazmi. Dôvodil, že pri zverení do striedavej osobnej starostlivosti v rozvrhu páry týždeň u matky, nepáry týždeň u otca nejde o zásah do pravidelnosti v bežnom dennom režime u mal. C., ale práve o jeho podporenie s upevnením zásad správnej práce s dieťaťom a rovnomernom rozvrhnutí času na úlohy a relax. Vyslovil názor, že práve nasledovanie odporúčaní logopéda (10 dní s matkou, 4 dni u otca) by systém maloletého dieťaťa osvedčený aj dvojmesačnou skúšobnou dobou výrazne narušilo. Poukazoval na to, že matka navyiac okrem svojej práce na plný úväzok má aj iné zárobkové činnosti, nielen cez pracovný týždeň po popoludniach, ale i cez víkendy, kedy pracuje najmä na nočné zmeny, takže zverenie do striedavej osobnej starostlivosti spôsobom páry týždeň u matky, nepáry týždeň u otca lepšie zapadne aj do jej časového rozvrhu. Zdôrazňoval, že i v súčasnom období na začiatku prázdnin odporkyňa a navrhovateľ naďalej dodržia týždenný striedavý režim. Vyslovil názor, že záujem dieťaťa musí stáť vždy nad názorovými nezrovnalosťami rodičov, či neschopnosťou vzájomne komunikovať. Prezentovaný názor matky, že počas obdobia, v ktorom je mal. C. v starostlivosti otca nemá žiadne informácie o jeho zdravotnom stave, či výsledkoch v škole, taktiež ako dôvod pre nezverenie do striedavej osobnej starostlivosti neobstojí, nakoľko matka má vždy možnosť otca kontaktovať, či už telefonicky, alebo osobne a opýtať sa ho na všetky záležitosti spojené s maloletým. Trval na tom, že striedavá osobná starostlivosť nemôže neprichádzať do úvahy iba preto, že druhý rodič, ktorý sa so striedavou osobnou starostlivosťou nestotožní, odmietne spolupracovať.

Krajský súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania, t. j. vo výroku o striedavej starostlivosti podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Odvolačný súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní matkou mal. C. vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného titulu si odvolací súd osvojil aj dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva.

V preskúmvanej veci maloletý C. je dieťaťom narodeným z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23.07.2012 č. k. 5P/36/2012-27, v ktorom konaní bola schválená dohoda rodičov, podľa ktorej bol mal. C. na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu.

V preskúmvanej veci na pojednávaní pred súdom prvého stupňa konanom dňa 30.05.2014 rodičia uzavreli dohodu, na základe ktorej maloletý C. sa zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že osobnú starostlivosť o maloletého budú rodičia zabezpečovať striedavo v týždňových intervaloch, a to matka v párnom týždni a otec v nepárnom týždni toho ktorého roku tak, že si budú dieťa navzájom odovzdávať v nedeľu o 18.00 hod. s podmienkami, ktoré si bližšie dohodli v predmetnej dohode, a zároveň otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého po 50 eur mesačne s tým, že bežné výdavky a náklady spojené so starostlivosťou o dieťa sa rodičia zaviazali znášať každý v 1/2-ici. Súd prvého stupňa konštatoval, že rodičovská dohoda tak, ako ju rodičia navrhli schváliť nie je v rozpore so záujmami dieťaťa, v rozpore s dobrými mravmi a neprieči sa zákonu.

V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa stojí nad všetkými inými záujmami, vrátane záujmu rodiča. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o výkone rodičovských práv a povinností konať v záujme dieťaťa znamená brať do úvahy najmä napĺňanie jeho potrieb istoty, spokojnosti, bezpečia, vyplývajúce z citových väzieb a vzťahu dieťaťa k obom rodičom.

Štátne orgány musia brať ohľad na záujmy práva a slobody dotknutých osôb a najmä na najvyšší záujem dieťaťa, jeho práva.

Právna teória uvádza, že záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastal v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobností, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa ako aj v iných právnych predpisoch.

Názoru malého dieťaťa treba venovať náležitú pozornosť zodpovedajúcu jeho veku a rozumovej vyspelosti, tzn., že tak rodičia, ako aj súd či iné orgány môžu názor dieťaťa vziať do úvahy po zhodnotení jeho rozumovej vyspelosti a veku.

Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno podľa § 24 ods. 2 Zák. o rodine nahradiť dohodou rodičov. Autoritatívne rozhodovanie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je až druhoradým riešením pokiaľ medzi rodičmi k dohode o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu nedôjde.

Pokiaľ ide o striedavú osobnú starostlivosť, aj odvolací súd je toho názoru, že v danej veci boli splnené hmotnoprávne podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 24 ods. 2 Zákona o rodine, keďže z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obaja rodičia sú spôsobilí maloletého vychovávať, obaja rodičia majú o osobnú starostlivosť záujem a striedavá osobná starostlivosť jej aj v záujme maloletého dieťaťa. Záujem maloletého na jeho zverení do striedavej osobnej starostlivosti, súd prvého stupňa správne hodnotil z pohľadu citových väzieb maloletého k obom rodičom, t. j. k matke, k otcovi, vývinových potrieb maloletého, ktoré v rovnakej miere ako matka je schopný zabezpečiť aj otec, stability výchovného prostredia. Pokiaľ ide o vzťahy medzi rodičmi je pravda, že tieto nie sú ideálne, nemožno ich však najmä zo strany matky hodnotiť ako nezmieriteľné na toľko, aby rodičia neboli schopní fungovať v režime

striedavej osobnej starostlivosti. Rozdielne názory, či rozpory medzi rodičmi prezentované najmä matkou podľa názoru odvolacieho súdu je možné a aj potrebné riešiť, a to predovšetkým ich osobnou snahou, nie však na úkor dieťaťa, ktoré má jednoznačne pozitívny vzťah k oboj rodičom. Zverením maloletého C. do striedavej osobnej starostlivosti je zaistené právo maloletého na zachovanie jeho vzťahu k oboj rodičom vyplývajúce z čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, pričom súd prvého stupňa pri posudzovaní, či uvedený model striedavej osobnej starostlivosti je v záujme maloletého dieťaťa vychádzal aj z názoru samotného mal. C., ktorý maloletý vyjadril ako pred kolíznym opatrovníkom, tak aj pred psychologičkou úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa totiž schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne a vážne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má právo byť vypočutý. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia vzhľadom na vek a rozumovú vyspelosť je maloletý C. schopný slobodne a vážne vyjadriť svoj názor, preto bol vypočutý práve kolíznou opatrovníčkou a psychologičkou, a teda jeho názoru pri rozhodovaní venoval prvostupňový súd náležitú pozornosť. V danom prípade je nepochybné, že mal. C. prejavil záujem o striedavú starostlivosť. Obe prostredia u otca, ako aj u matky poskytnú maloletému iné stimuly nesporne budú tieť na prospech maloletého za situácie, že rodičia nebudú prenášať na maloletého ich vzájomného nezhody a vytvoria maloletému každý vo svojej domácnosti pocit istoty, lásky, porozumenia, začlenenia do rodiny. Pokiaľ maloletý bude fungovať v takomto režime striedavej osobnej starostlivosti, jednoznačne bude na prospech jeho zdravého psychického vývoja.

Zo záverov vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že v otázke zverenia maloletého C. do striedavej starostlivosti oboj rodičov nie sú pochybnosti o citovom vzťahu maloletého k matke i k otcovi. Predmetným rozhodnutím je rešpektované pranie maloletého zotrvať v domácnosti otca ako aj v domácnosti matky rovnako dlhý čas. Doterajšia realizácia striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch bola zhodnotená maloletým pozitívne a rovnako pozitívne ju hodnotili aj obaja rodičia. Aj zo správy triednej učiteľky maloletého zo základnej školy, ktorú navštevuje bolo preukázané, že počas realizácie striedavej osobnej starostlivosti chodil do školy, riadne a na čas pripravený, bol aktívny, samostatný, tvorivý, na maloletom nebola pozorovaná únava ani vyčerpanosť a o maloletého sa zaujímali obaja rodičia. K pokračovaniu realizácie striedavej starostlivosti sa priklonila aj psychologička úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorá vykonala s maloletým pohovor a striedavú osobnú starostlivosť doporučila aj klinická logopédka, ktorú maloletý navštevuje, aj keď doporučila iný rozsah striedavej starostlivosti.

Pokiaľ v danom prípade rodičia rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práva a povinností nahradili dohodou a súd prvého stupňa túto dohodu schválil, rozhodol správne.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.